

Единъ просекъ, дрипавъ и покъсанъ, веднажъ ся бѣдъ запрѣлъ прѣдъ черковны-ты врата, та за Божіе имя просилъ отъ всякого, кой-то излазилъ изъ черковъ. Случило се да замине покрай него и единъ имотенъ трговецъ; просекъ-тъ захванълъ да богува и съ жяловить гласъ да проси отъ него милостинъ. Трговецъ-тъ го изгляда и му истрѣщъ: ты ми ся видѣшь здравъ и ягкъ, зашто не хванешъ нѣкоѣхъ работъ? Мене глядай! баща ми бѣ тврьдѣ сиромахъ, а баба даде на занаятъ и мя тыкаше на работъ. Намѣрихъ се а при единъ саатчя, дѣто ся научихъ на занаятъ и по-качихъ да оправямъ сааты па послѣ и новы да правямъ. Скѣтахъ си нѣкоѣхъ и другъ парицѣ, до-брахъ вѣрѣхъ у хора-та и малко-по-малко ся врьдихъ да си отворѣхъ цѣлѣхъ ковачницѣхъ та днесъ съ трудъ си мно-жыхъ пары-ты. Купыхъ еднѣхъ окѣхъ сурово желѣзо, кое-то чини три грошя, изработыхъ го, калыхъ го па отъ него правыхъ оныя тѣны стрѣлицы, что показвать часоветы. Така отъ еднѣхъ-тѣхъ окѣхъ желѣзо искарвамъ хыляды стрѣлицы и за тѣхъ зимахъ хыляды грошеве. Съ тѣхъ работъ азъ си докарахъ чистъ годишенъ приходъ до 30.000 гр. и си храныхъ кѣщѣхъ-тѣхъ, а при това давамъ и на другы работъ за да ся поминувать и да мя благославять. Брате! ты си здравъ, иди та работи! тоя мой съвѣтъ много повече ще ти помогне, а не милостыня-та ми.

Просекъ-тъ ся засрами и замысли: на другый день и по-послѣ не ся видѣ вече тамъ да проси. Слѣдъ нѣкоѣхъ годинѣхъ едноврѣмешный просекъ случи ся да ся срѣщне въ еднѣхъ гостилницѣхъ съ оныя трговецъ, кой-то никакъ го не позналъ. Сега просекъ-тъ слободно, както господъ далъ и благодарно, а не сра-межливо и потыкнѣто, както кога просяше, поздрави